

ГОВОР НА МАЈНА

ТЕКСТ И РЕЖИЈА: ГОРАН МАРКОВИЋ

ГОРАН

Текст и режија: **ГОРАН МАРКОВИЋ**

Сценограф: **ГОРАН СТОЈЧЕТОВИЋ**

Костимограф: **ЈЕЛИСАВЕТА ТАТИЋ ЧУТУРИЛО**

Инспицијент: **ЗОРИЦА ГРАХОВАЦ**

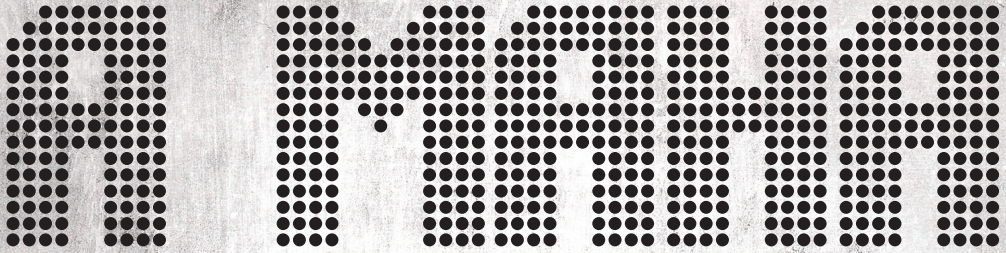
Плакат и дизајн програма: **ЈОВАН ТАРБУК**

Играју:

Мишел: **ТИХОМИР СТАНИЋ**

Славица: **ЈЕЛЕНА ОРЛОВИЋ**

Петар: **НЕБОЈША ЂОРЂЕВИЋ**

Црна комедија Горана Марковића „Говорна мана“ имала је премијеру 1997. године у Народном позоришту у Београду у режији Милана Караџића. Освојила је бројне награде на фестивалима у земљи и свету, и постала својеврсни класик за коју се увек тражи карта више. Изведена је преко двеста пута на позорницама Србије и региона и увек испраћена аплаузима публике. Овога пута, аутор драме награђене на Стеријином позорју за најбољи савремени текст, прослављени филмски режисер Горан Марковић, прихватио се задатка да у копродукцији Народног позоришта Приштина у Грачаници и Звездара театра, и уз учешће младих глумаца НПП, режира нову адаптацију своје прослављене представе.

Народно
Позориште
Приштина

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Када после низа година, са великом временском дистанцом, узмете у руке књигу коју сте ко зна када прочитали, онда утврдите како је књига остала иста али да сте се ви променили. Док је нисте прочитали нисте ни знали колико сте другачији од времена када сте се са њом први пут срели. Дешава се да наједном добијете утисак како је некада, док сте били млади, нисте ни разумели и да тек сада почињете да схватате њен пуни смисао.

Са тим осећањем пришао сам мојој драми “Говорна мана” коју сам написао (тако пише на њеној насловној страни) 1997 године. Значи, пре деветнаест година... Али оно што ме је изненадило, била чињеница да нисам имао утисак да читам нешто што сам направио када сам био другачији. Напротив! Учинио ми се да је написана сада, за ово време. Није било потребно мењати било шта, осавремењивати је, додавати актуелне догађаје и имена. Једноставно, све је исто као те давне 1997. С једне стране, то је било охрабрујуће, комад кореспондира савршено са овим временом, а са друге обесхрабрујуће, јер изгледа да се нисмо ни милиметар помакли из тешких времена деведесетих.

Оно што је било ново јесте то што сам “Говорну ману” урадио за Приштинско Народно Позориште, за сцену у Грачаници (у којој никада раније нисам био), са двоје младих, талентованих глумаца тамошњег позоришта, Небојшом Ђорђевићем и Јеленом Орловић, и уз помоћ мог старог сарадника, пријатеља и великог драмског уметника Тихомира Станића. Нови простор и нова глумачка постава су у овом случају значили нови поглед на ствари, неминовно су преместили ауторски приступ на ново место. Ако томе додамо чињеницу да је праизведбу режирао Милан Караџић а да овај мој текст први пут режирам ја, јасно је да је за мене све ово ипак била велика новина.

Рад на овом комаду био ми је пре свега пријатан, на моменте узбудљив, а чињеница што сам га реализовао у Грачаници представља ми част. Надам се да сам макар мало, симболично, показао како ми мој народ на Косову представља много, да због околности у којима живи саосећам сам њим. Ако ова представа успе, ако људима који ће је гледати буде занимљива, онда ћу сматрати да сам урадио нешто ваљано.

Горан Марковић, 5. 1. 2016.

ГОРАН МАРКОВИЋ

Рођен 1946. у Београду. Студира филмску режију од 1965. до 1970. у Прагу, тадашња Чехословачка. После завршених студија, од 1970. до 1976. године за телевизију ради документарне филмове. Од 1976. снима игране филмове: "Специјално васпитање", "Национална класа", "Мајстори, мајстори", "Вариола вера", "Тајванска канаста", "Већ виђено", "Сабирни центар", "Тито и ја" "Урнебесна трагедија", "Србија године нулте", "Кордон" „Турнеја“ и „Фалсификатор“. Такође, снимио је и средње метражне документарне филмове "Полудели људи", "Неважни јунаци" и „Константин Коча Поповић“. У позоришту је режирао комаде "Пазарни дан" А. Поповића, "Београдску триологију" Б. Србљановић, "Поморанцину кору" М. Пелевић, „Терапију“ Ј. Цветановског и „Златно теле“ Илфа и Петрова. Написао је позоришне комаде "Турнеја", "Говорна мана", "Парови", "Вила Сашино", „Осма седница или Живот је сан“, "Пандорина кутија", „Делиријум тременс“, „Фалсификатор“, „Доктор Д.“, „Мале тајне“ и „Мајстори, мајстори“. Већину је сам и режирао. Објавио је књиге "Чешка школа не постоји", "Тито и ја", "Година дана", "Осма седница и друге драме", „Мале тајне“, „Измишљени живот“ и "Три приче о самоубицама". Професор емеритус је на Факултету драмских уметности у Београду.

МИШЕЛ
Тихомир Станић

ГЛОБЛ

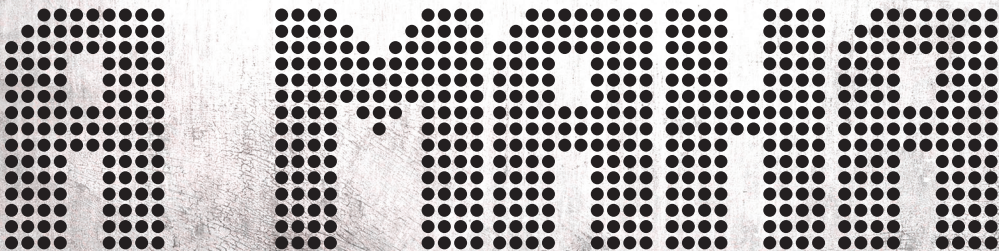
СЛАВИЦА

Јелена Орловић

ПЕТАР

Небојша Ђорђевић

О „ГОВОРНОЈ МАНИ“

Како позориште није, и никада није ни било, слика стања у коме се налазимо или одраз наше суморне стварности, (једна од флоскула рабљених до бесвести нарочито у последњим годинама) то је и ова прича својеврсно транспоновање одређене друштвене појаве у уметничку форму. (...) У коначном исходу међутим, свака актуелност се губи након саме поставке ликова. Акције које они предузимају, гледано из угла било које парне комбинације овог трија, не само да нису из нашег него су смештене у прилично удаљено време. Горан Марковић, и то је први парадокс, у ствари пише драму о времену у коме је државу и њене функционере позориште нарочито занимало и када су имали непосредну контролу над њим. Како сада то, не само да није случај, већ политичку олигархију позориште уопште не занима, то смо у ствари присуствовали извођењу једне условно говорећи историјске драме.

Жељко Јовановић

За своју драму Горан Марковић бира занимљиву тему: млади и успешни бизнисмен, за кога временом сазнајемо да је перспективни политичар, одређен да замени тешко оболелог председника, ангажује познатог глумца да му исправи говорну ману и генерално дотера за сценски наступ. Писац развија причу о преплитању света позоришта и света стварности. Из судара животних судбина једног глумачког пара и једног политичара, све троје актера излазе измењени и другачији. Болно скидање маски, проузроковано глумачким техникама или животним околностима, плаћа се на различите начине: губитком вољене особе и суочавањем са грехом из прошлости, лажним осећањем да се господари властитом судбином, крахом каријере, директном животном угроженошћу и бекством...

Иван Меденица

Марковићева црна комедија наших дана, са елементима трилера, покушаће кроз нашу представу да постави нека питања: умјетност и политика – могу ли једна без друге? Ако умјетност остане сама за себе – ларпурлартизам – онда бјежи од стварности и игнорише је. Ако је опет богато „награђена“ од политике, носи клицу издаје. Може ли умјетност бити оно што желимо – далеко од свих гадости људских стремљења исказаних кроз политику? Може ли бити чиста?

Марко Мисирача

Иако је своју премијеру имала пре око деценију и по, ова црнохуморна представа није изгубила ништа на својој аутентичности и актуелности. Комад осликава један друштвени систем, веома чест и данас, у коме су бахати, полуписмени или безобзирно богати на једној страни, а убоги интелектуалци и уметници на другој. Богати бизнисмен и политичар из сенке приморан је да, и поред тога што поседује две маркетиншке агенције, затражи помоћ од сиромашног, али врхунског глумца. Уочава да му недостије харизма и мисли да је, као и већину ствари, може купити. Додатне муке задаје му и говорна мана.... Да ли је језик заиста вирус како је тврдио Вилијем Бароуз, да ли се харизма може створити, како постати личност, само су нека од питања којима се бави Горан Марковић.

<http://alpress.rs/>

ПРЕДСТАВЕ СА РЕДОВНОГ РЕПЕРТОРА

„ХОТЕЛ КОСОВО“

режија и текст Ненад Тодоровић (награда за најбољи текст и најбољу главну улогу на Интерфесту у Бањој Луци 2015)

„БАШ, БАШ ЧЕЛИК“

Игор Бојовић – режија Милан Караџић

„ГОВОРНА МАНА“

режија и текст Горан Марковић

НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ПРИШТИНА

„НАРОДНИ ПОСЛАНИК“

Бранислав Нушић – режија Горчин Стојановић

„ВЕНЕЦИЈАНКЕ“

непознати аутор – режија Ненад Тодоровић

„РАЗВОЈНИ ПУТ БОРЕ ШНАЈДЕРА“

Александар Поповић – режија Слободан Скерлић

Народно
Позориште
Приштина

MONA

Издавач: Народно позориште Приштина у Грачаници
За издавача: Ненад Тодоровић
Дом културе Грачаница
Цара Лазара бб, 38205 Грачаница
nppristina@gmail.com

Представа је реализована средствима
Министарства културе и информисања
Владе Републике Србије

Република Србија
Министарство културе и информисања